

VIRGILII AENEIS II

exarsere ignes animo; subit ira cadentem   575
ulcisci patriam et sceleratas sumere poenas.
'scilicet haec Spartam incolumis patriasque Mycenae
aspiciet, partoque ibit regina triumpho?
coniugiumque domumque, patris natosque videbit
Iliadum turba et Phrygiis comitata ministris?   580
occiderit ferro Priamus? Troia arserit igni?
Dardanium totiens sudarit sanguine litus?
non ita. namque etsi nullum memorabile nomen
feminea in poena est, habet haec victoria laudem;
extinxisse nefas tamen et sumpsisse merentis   585
laudabor poenas, animumque explesse iuvabit
ultricis flammarum et cineras satiasse meorum.'
talia iactabam et furiata mente ferebar,
cum mihi se, non ante oculis tam clara, videndam
obtulit et pura per noctem in luce refulsit   590
alma parens, confessa deam qualisque videri
caelicolis et quanta solet, dextraque prehensum
continuit roseoque haec insuper addidit ore:
'nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
quid furis? aut quonam nostri tibi cura recessit?   595
non prius aspicies ubi fessum aetate parentem
liqueris Anchisen, superet coniunxne Creusa
Ascaniusque puer? quos omnis undique Graiae
circum errant acies et, ni mea cura resistat,
iam flammarum tulerint inimicus et hauserit ensis.   600